

[Udenrigsministeren.]

steder, hvor det ærede medlem ikke kan påstå at det er frihed, der eksisterer? Kan vi få Tyskland forenet på frie valgs grundlag, kan det tyske folk selv bestemme, så lad os se på de andre ting, så må det dog være rimeligt at tage dem op til vurdering og overvejelse. Det er det vel værd også for Danmark. Men det er de frie valg, der er centrum, og jeg er desværre bange for, at det vil volde os store vanskeligheder at få dem ført igennem.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Det gjorde mig ondt, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ikke udtalte sig om magtbalancen. Hvis han ikke er tilhænger af magtbalance, betyder det så, at der ingen magt skal være i den vestlige halvdel af verden, men at magten fortsat skal bestå i den østlige halvdel? Det må jo være konsekvensen af det ærede medlems indstilling.

Efter det ærede medlems udtalelse skulle jeg have sagt, at man kunne sikre freden ved oprustning, men det er ikke rigtigt. Jeg sagde, at dette at skabe styrke udadtil er noget, som haster i dag, men at man ikke kan sikre freden ved oprustning alene; man kan kun sikre freden ved at fjerne krigsårsagerne. En meget væsentlig side af problemet er dog, hvad det er, der er årsagen til krig. Jeg mener at kende den, men mener ikke at have hørt det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) give udtryk for noget lignende.

I anledning af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s udtalelser om det meget vanskelige tyske problem vil jeg gerne kort citere, hvad det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde forleden dag om det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s tale om Tysklands genoprustning; det står i tidenden sp. 3356. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde, at han kun ville sige,

„at der forsåvidt intet er i talen, således som jeg kender den, som jeg ikke kan underskrive“.

Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), om der heller ikke er noget i det ærede medlem hr. Aksel Larsens tale, som han ikke kan underskrive?

Den realitet, vi står overfor, er en ganske

bestemt magtkonstellation og en bestemt ideologi, som begyndte allerede med Marx og Engels og fortsatte gennem Lenin og Stalin lige op til vore dage, hvor den er gentaget af Malenkof, og som går ud på, at den sovjetrussiske magt ikke afskyr krigen, men bruger den som et middel.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Lejre): Nu nåede det ærede medlem hr. Viggo Starcke dertil, hvor han ofte når: at sænke debatten til et niveau, som fritager mig for at svare det ærede medlem. Når det ærede medlem begynder at sammenligne mine argumenter med det ærede medlem hr. Aksel Larsens argumenter, hører diskussionen op mellem os to. Jeg diskuterer ikke på det niveau — der skal det ærede medlem have lov at være, der hører han måske også hjemme.

Til det ærede medlem hr. Alsing Andersen vil jeg sige, at det, vi diskuterer, er spørgsmålet om et forhandlingsgrundlag for en løsning af Tysklandsproblemet, og hvilke muligheder der er for at få denne løsning tilvejebragt. Der siger jeg: Vesttysklands oprustning må efter alt at skønne være en afgørende hindring for, at en løsning kan opnås.

Derfor må vi finde et andet udgangspunkt, så denne oprustning kan undgås. Forudsætningen er naturligvis den, at det samme sker for Østtysklands vedkommende, det er da klart, ellers var der jo ingen mening i at diskutere spørgsmålet. Udgangspunktet for bestræbelserne må være at tilvejebringe en ordening, der har udsigt til at give resultat. Jeg troede, det ærede medlem var enig i, at det var det, vi stræbte imod.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Alsing Andersen har nu to gange erklæret, at Vesttyskland er afrustet i dag, medens Østtyskland er kraftigt oprustet; jeg tror endda, det ærede medlem gik så langt, at han sagde: oprustet med moderne våben, svære som lette, og det går stadig videre. Påstanden om Østtysklands oprustning kan ikke gøre det ud for kendsgerninger eller sandhed; her savnes ethvert bevis for disse påstande, og jeg synes derfor, man hellere skulle holde op med dem.